

РЕШЕНИЕ

№ 6047

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6928** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 179 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по протест на Прокуратурата на Република България, депозиран от прокурор В. К. от Софийска Градска Прокуратура, срещу Заповед № Л-2706 от 02.07.2020 г. на директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГД „ИН“) при Министерство на правосъдието.

В протеста се твърди, че не са налице основания по отношение на Н. И. С., ЕГН [ЕГН] за приложение на чл. 179, ал. 2 от ЗИНЗС. Моли съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание, прокуратурата на Република България, чрез прокурор С. Д. поддържа внесения протест.

Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГД „ИН“) при Министерство на правосъдието, чрез инспектор И. Т. оспорва протеста.

Административен съд София-град, Трето отделение, 63 състав като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, приема от фактическа страна следното:

Н. И. С., ЕГН [ЕГН] постъпва в затвора в [населено място] на 03.03.2020 г. за изтърпяване на наказание в размер на 6 месеца лишаване от свобода, наложено по НОХД № 21445/2011 г. на СРС.

С протоколно определение от 10.06.2020 г. по НЧД № 2774/2020 г. на СРС е извършено групиране на наложените наказания на осъдения, както е определено едно

общо наказание в размер на 3 месеца лишаване от свобода, което да бъде изтърпяно ефективно, между наказанията, наложени му по НОХД № 00104/2015 г. на РС-Етрополе /пробация за срок от 1 година/ и НОХД № 21445/2011 г. на СРС /3 месеца лишаване от свобода/.

В писмо № П-197/20 от 26.06.2020 г. на СРП се указва, че в Постановление № 179/20 г. на СРП от 22.05.2020 г. е допусната техническа грешка при зачитането на пр. арест от 27.11.2011 г. до 29.11.2011 г. като следва да се зачете само 1 ден – на 27.09.2011 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Протестът е подаден в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт, в изпълнение на законоустановените правомощия на Прокуратурата за общ надзор за законност на актовете на административните органи и като такъв е допустим.

Разгледан по същество, протестът е неоснователен.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Директорът на ГД "Изпълнение на наказанията", черпи своята материална компетентност, по силата на изричната норма на чл. 190 от ППЗИНЗС, съгласно, която зачитането по чл. 179, ал.2 от ЗИНЗС се извършва със заповед на този административен орган.

При издаването на акта, е спазена предвидената от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59 от АПК.

Съгласно чл. 179, ал.1 от ЗИНЗС когато осъденият има да изтърпява наказание лишаване от свобода по две или повече присъди и една от тях бъде отменена, изтърпяното по нея наказание се зачита при изпълнението на останалите присъди. Нормата на чл. 179, ал. 2 от ЗИНЗС, предвижда, че когато лишеният от свобода е изтърпял наказание над срока, определен от съда по една от присъдите, изтърпяното наказание в повече се зачита при изпълнение на останалите присъди. Следователно, за да са налице предпоставките за зачитане на изтърпяно наказание над срока е необходимо осъденият да изтърпява наказание лишаване от свобода по две или повече присъди и едната от тях да бъде отменена (в хипотезата на ал. 1) или осъденият да е изтърпял наказание над срока, определен от съда по една от присъдите (в хипотезата на ал. 2). В тези случаи изтърпяната част от наказанието по отменената присъда или изтърпяната част от наказанието над срока, определен от съда по една от присъдите се зачита при изтърпяване на общото наказание.

В процесния случай прокурор К. твърди, че в конкретния случай не може да бъде направено зачитане по реда на чл. 179, ал. 2 от ЗИНЗС, поради липса на предпоставките, визирани в правната норма. Визира, че след направеното групиране по НЧД № 2774/2020 г. на СРС, ГД „ИН“ неправилно е приела, че е налице остатък от 3 месеца и един ден „лишаване от свобода“, който е търпян над определения от съда срок

С оспорения акт ответникът е приел, че по определеното общо наказание следва да се приспадне общо 6 месеца и 1 ден лишаване от свобода, като се явява търпяно в 3 месеца и 1 ден лишаване от свобода на определения от съда срок. С начало 03.03.2020

г. се привежда за изтърпяване наказанието в размер на 6 месеца лишаване от свобода, наложено по НОХД № 17646/2019 г. на СРС. При привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ и настаняване на осъденият в затвора за изтърпяването му, няма пречка Главния директор на ГД „ИН“ своевременно да упражни правомощията си по реда на чл. 179, ал. 2 от ЗИНЗС, вр. чл. 190 ППЗИНЗС.

Всяко едно наказание започва да се търпи от момента на задържане на лицето за изпълнението му. Приспадането на предварително задържане в хода на наказателното производство на основание чл. 59 от НК би могло да се извърши единствено при фактическото привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“.

Изводите на административния орган съответстват на доказателствата по делото и на приложимия материален закон.

Предвид всичко изложено се налага краен извод за законосъобразност на оспорения административен акт съгласно критериите по чл. 146 от АПК, като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалния и материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което подаденият протест от прокурор К. следва да се отхвърли като неоснователен.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ протеста на Прокуратурата на РБългария депозиран от прокурор В. К. от СГП срещу Заповед № Л-2706 от 02.07.2020 г. на директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГД „ИН“) при Министерство на правосъдието за прилагане на чл. 179, ал. 2 от ЗИНЗС.

На основание чл. 179, ал. 3 от ЗИНЗС решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: